

O decizie surprinzătoare în materie de linking

Motoarele de căutare, aflate în vizor

În Italia, Tribunalul din Roma a pronunțat, în cursul lunii aprilie a acestui an, o extrem de controversată hotărâre cu privire la un caz de răspundere juridică pentru *linking*. În speță, firma *PFA Films SRL*, care a preluat drepturile asupra filmului *About Elly*, a acționat în judecată trei operatori de motoare de căutare – *Google Italy SRL*, *Yahoo! Italia SRL* și *Microsoft SRL*, pe motiv că aceștia ar fi încălcat drepturile de proprietate intelectuală aferente respectivei producții cinematografice. Faptic, motoarele de căutare în cauză au pus la dispoziția utilizatorilor conexiuni către pagini Web ce facilitau descărcarea neautorizată a filmului.

În cursul procesului, instanța a scos din dosar pe Google și Microsoft, neputându-le reține o culpă în contextul juridic creat, dar a pronunțat o decizie care a reținut răspunderea juridică a lui Yahoo. Considerentele hotărârii tribunalului de la Roma au atras, în mod special, atenția, deoarece tind să plaseze o supraponderare de obligații pe umerii intermediarilor de servicii internet, cu funcții de mașini de căutare.

Un exces de răspundere

Am atras atenția, în numeroase rânduri, în această rubrică, asupra tendinței, adesea exagerate, de a impune furnizorilor de servicii internet o sferă de obligații care nu doar că determină considerabile cheltuieli financiare în sarcina lor, necesare pentru a satisface acele exigențe, dar care, totodată, creează imaginea unui intermediar blama-

Dr. Horațiu Dan Dumitru,
Managing Associate,
SCA „Mușat & Asociații”

bil în primul rând, ce este ținut să răspundă mai sever decât autorul propriu-zis al actului sau faptului ilicit cauzator de prejudicii. În condițiile în care internetul „respiră” ca urmare a existenței și eforturilor furnizorilor de servicii electronice, iar nu datorită utilizatorilor, o asemenea debalansare a aspectelor de răspundere juridică acționează ca un element de descurajare în cadrul industriei internetului. Pe un plan mai larg, o asemenea orientare este de natură să afecteze însăși libertatea de exprimare în spațiul virtual, deoarece motoarele de căutare – ca să ne referim doar la această dimensiune de servicii electronice – nu fac altceva decât să faciliteze accesul la informații, resurse de cunoaștere și mecanisme de interacțiune pentru schimbul de idei dintre utilizatori.

Consecințe nedorite

Potrivit unui raport al avocaților de la *DLA Piper Italia*, pe marginea acestei re-

cente hotărâri judecătorești, tribunalul a reținut, în esență, că: 1) motoarele de căutare dispun de posibilitatea identificării linkurilor către pagini Web ce facilitează descărcări neautorizate de conținuturi protejate juridic, putând, prin urmare, să evite indexarea acelor pagini și asigurarea conexiunilor către ele; 2) chiar dacă directiva europeană în materie de comerț electronic conține prevederi ce vizează exonerarea intermediarilor, totuși, aceștia nu se pot sustrage obligațiilor legale de a elimina conținuturi și a zădărnici conduite ilicite pe internet, de îndată ce acestea le-au fost aduse la cunoștință; 3) reclamanta a notificat-o pe pârâta Yahoo despre existența problemei, iar Yahoo ar fi trebuit să acționeze imediat, dând jos linkurile ilegale.

În opinia avocaților sus-menționați, hotărârea judecătorească duce la concluzia că un furnizor de servicii va fi obligat, în viitor, să se supună unei simple cereri din partea unui titular de copyright, fără ca acesta din urmă să fie obligat să probeze că a suportat vreun prejudiciu. În plus, activitatea de eliminare va viza nu doar legăturile către paginile ce încălcă efectiv drepturile de proprietate intelectuală, dar și către resurse de internet legitime, ce pot avea, la rândul lor, linkuri neautorizate către conținuturile protejate. Este important de precizat că, în această din urmă situație, ar urma ca efortul de identificare a site-urilor legitime să fie realizat de chiar motoarele de căutare în cauză.

Cele petrecute în Italia extind dezbaterrea, și așa destul de aprinsă, asupra răspunderii furnizorilor de servicii internet, introducând elemente noi asupra cărora, în ultimă instanță, ar trebui să se pronunțe legiuitorii din statele membre ale Uniunii Europene. În orice caz, tema centrală a dezbaterii rămâne, pe mai departe, aceea dacă cei ce asigură „coloana vertebrală” a internetului trebuie să suporte o expunere mai mare la riscuri juridice decât autorii faptelor prejudiciabile.